Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Brăduțul de Crăciun

Loek Koopmans

UNIVERS ENCICLOPEDIC junior

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

A fost odată un copăcel, un copăcel frumos şi verde, care se ţinea drept...
Nu avea frunze, ci acuşoare; de sus şi până jos, numai acuşoare ascuţite.
Şi copăcelul era foarte trist.
– Of! De ce trebuie să am ace, în vreme ce toţi ceilalţi copaci au frunze?
Nimeni nu se va apropia de mine, din pricina acelor ăstora care înţeapă!

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

– Mi-aş fi dorit să fiu copacul cel mai frumos din pădure, iar frunzele mele să fie cu totul şi cu totul de aur.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Când s-a făcut noapte, copăcelul a adormit şi a visat că avea frunze de aur.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

A doua zi dimineaţă, când s-a trezit, nu-i venea să-şi creadă ochilor.
Era acoperit, din cap până-n picioare, cu frunze cu totul şi cu totul de aur!
– Ce minunăţie! Sunt aşa frumos! Priviţi!
Niciun alt copac din pădure nu este poleit cu aur!

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Când s-a înserat, a trecut pe acolo un om cu un sac în spinare.

– Ah! Ia uite, un copac poleit cu aur! Am să-mi umplu sacul!

Omul a cules repede frunzele de aur, apoi și-a văzut de drum, lăsând bietul copăcel complet desfrunzit.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți